

gazdasági élet retorziója az egyszerű kezesség elsenyvesztése lesz. Számolni kell azzal, hogy az egyszerű kezesség is hitelbiztosítéki intézmény és nem szabad az egyszerű kezességet sem kivetkőztetni abból a karakteréből, hogy a hitelező biztonságát az szolgálja, hanem, éppen amikor szükség volna a kezesség szolgálataira — akkor mondjon csődöt az intézmény.

Igaz, a K. T. 97. §-a a közk. társaság csődje esetére is megvárokoztatja a hitelezőket, akik a társasági tagok ellen csak a csőd megszüntetése után fordulhatnak, de ez a törvényi elrendezés gyakorlatilag azért nem váltott ki nagyobb elégedetlenséget, mert a hitelezőket nem juttatta abba a tantalusi helyzetbe, hogy ott állanak a kielégítés lehetősége előtt, de hozzányulniok nem szabad. A vagyombukott közk. társaság tagjai sem ígérnek sok jót a hitelezőknek, de az extraneus kezes sokszor nyújthatja a kielégítés reményét és így további hátránya a Kuria állásfoglalásának, hogy a kényszervárhozás ideje alatt a kezes vagyoni viszonyai is megromolhatnak.

B. S.

Jogélet

Schuster Rudolf nyugalomban. A szabadalmi felsőbiróságnak beolvasztása után Schuster Rudolf, a bíróság élnöke nyugalomba — a „vonult“ szó az ilyen nyugdíjazásoknál úgy érezzük, nem szabatos — került.

Schuster Rudolf jogász karaktere éles ellentétben volt hivatalával. Nem volt „specialista“. A polgári jog teljes anyaga — még ha voltak is visszatérő kedvenc témái — egyenlő vonzóerővel kötötte le érdeklődését és vérbeli jogász venáját. Schuster egyénisége sok, együtt ritkán található képességből tevődött össze. Teljes elméleti, dogmatikai készütség mellett az élet gyakorlati igényeit felismerte és respektálta. Bíró volt, akinek hivatása a rendet teremtő döntés kimondása, de szinte ügyvédi temperamentumu debatter volt tollal és szóval egyaránt. Józan ítélőképessége azzá alakította ki történelmi gyökerekre támaszkodó egyéni karakterét, amit Walter Jellinek egy nemrég közzétett rektori diszebszédben „Gegenwart juris“-nak nevezett el, de megvolt a nagy foku hajlamossága a „Zukunftsjurist“ másik kategóriájára, akire igazán illik, hogy „hat Spürsinn für die Zukunft“. A jog apróbb részletkérdései is sürün foglalkoztatták, de nézeteit mindig egységes szempontok elvi magassága kerekítette ki összhangzó egésszé. Ha ezek mellett a kiváló tárgyi tulajdonságok mellett említést

teszünk egyéni szeretetreméltóságáról, könnyen érthetővé válik az a nagy tisztelet és a jogászközönség kivételes megbecsülése, amelyben pályáján része volt.

Schuster Rudolfot fiatalos munkabírásában érte a nyugdíjazás. Felszabadult munkaereje, jogászai becsvégya ismeretében ő a nyugdíjazás után sem lesz „a ma¹⁴ embere“.

B. S.

Magán telekkönyvi iroda. Állandóan hallunk arról, hogy a munkaalkalmak szaporítása segíthet csak a válságba jutott ügyvédségen. Állandóan követeljük a községi jegyzők magánmunkálatainak eltiltását. A kormány részéről is hangzottak el kijelentések, hogy az ügyvédségen segíteni kell. És ime, segítség helyett a jegyzők magánmunkálatai mellé a telekkönyvi iroda magánmunkálatai fognak mégint egy jó darabkát elvenni az ügyvédség sovány kenyéréből. Természetesen, ha a közönség a telekkönyvi irodához fordul, az iroda nem fog megmaradni a telekkönyvi másolatok kiadásánál, mert a laikus részére a telekkönyvi feljegyzések és tételek magukban semmit sem mondanak, az iroda jogi felvilágosításokkal is fog szolgálni és ettől már egy lépés — és minden jóhiszeműség mellett is nehezen elkerülhető lépés — a jogi ügy további elintézésére egy „megbízható“ ügyvéd ajánlása.

Egyébként a telekkönyvi iroda engedélyezése annak beismerése lenne, hogy az állami hatóságok nem tudnak a közönségnek eleget tenni, pedig ez az állami hatóságok elemi kötelessége és itt semmiféle pénzügyi érdek nem jöhet tekintetbe. Különben, ha egy magánosnak jó üzlet ez az iroda, akkor az államnak is jó üzlet lenne, ha mérsékelt díjak szedése mellett kiszolgáltatná a közönséget, ami ugyan díjtalanul is kötelessége lenne, különösen a telekkönyvnel. Ha a telekkönyvi adatok nem ismerésére nem lehet hivatkozni, akkor az államnak gondoskodnia kell arról, hogy polgárainak ez lehetséges is legyen. A mai államról alkotott felfogással különben sem egyeztethető össze, hogy az állami hatóságoknak magánszemélyek (az autonóm testületek mások!) segítsenek.

Hallunk sokat a középosztály védelméről és az elproletárosodás veszélyéről. A középosztály legnagyobb veszedelme az egészségtelen koncentráció, a gyér kereseti lehetőségeknek néhány kézbe való összpontosítása. Még ha ez az összpontosítás egyébként anyagi megtakarítást jelentene, akkor is fontosabb a minél több embernek megélhetése. Ha a különböző gazdasági körök az államtól váموkat, kamatmentes hiteleket követelnek a saját külön kári érdekükben, akkor mi, ügyvédek is kérhetünk annyit, hogy ne vegyenek el a kevés kereseti lehetőségből nem is a közönség, hanem egyes privilegizált személyek érdekében.

Vagy az egyetlen varázsszer a numerus clausus? Lényegileg ez az intézmény nem más, — tekintettel arra, hogy ma egy pálya se jó — mint egyeseknek a megélhetésből való kirekesztése. Már pedig a mai államnak bármilyen nehéz viszonyok mellett, nem szabad polgárait cserben hagynia. Sz — i.

A budapesti központi kir. járásbíróság elnöke a végrehajtási kérvényekre és a fizetési meghagyásokra vonatkozólag kettős díjskálát állapított meg aszerint, hogy az előadmány és a végzések kiadmányainak tervezete csatolva lett vagy nem. Hivatkozik arra, hogy a kiadmányok a bíróság által való el-